

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΣΥΡΙΑΝΩΝ

- ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1900 -

ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟ - ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ - ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ

Καποδιστρίου 42 – 10432 Αθήνα – Τηλ.: 52 37 277

Τιμή Φύλλου
ΔΡΧ. 2

PORT
PAYÉ
HELLAS

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Χ. Δ. Α.
ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

ΕΛΛΑΣ

Ο Πρόεδρος και το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου Συριανών εύχονται προς όλα τα Μέλη του, τις οικογένειές τους, τους φίλους του Συνδέσμου και της Σύρου

**ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΑ
ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΣ
Ο ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΣ ΧΡΟΝΟΣ
1997**

Ιδιαιτέρως απευθύνει θερμότατες ευχές στους Κατοίκους στις Αρχές και Ιδρύματα του νησιού, στους ξενητεμένους Συμπατριώτες και στη Συριανή νεολαία μας που χτίζει το μέλλον της γενέτειράς μας Σύρου, της πιο γλυκειάς και αγαπημένης πατρίδας του κόσμου.

Το γεγονός της ευμενούς και ενθουσιώδους υποδοχής της οπίας πέτυχε, εκ μέρους των μελών του Συνδέσμου μας, η έκδοση του ενημερωτικού μας φυλλαδίου, δίδει την ευκαιρία εις τα εκάστοτε του Διοικητικού Συμβουλίου μέλη μας να δραστηριοποιούνται περισσότερο από κάθε άλλη εποχή για να προτρέπουν και να ενεργοποιούν τα μέλη του Ιστορικού Συνδέμου μας να προσελκύουν νέους και νέες να συμμετέχουν στις τάξεις του για να είναι δυνατή και αέναος η δραστηριότης του Συνδέσμου, εις όλους τους τομείς της ζωής, ιδιαίτερα δε σε εκδηλώσεις που τιμούν τις ανθρώπινες αξίες και παρέχουν βοήθεια, στοργή και αλληλεγγύη στους έχοντας ανάγκη συνανθρώπους μας.

**ΑΝΤΩΝΗΣ ΦΛΥΤΖΑΝΗΣ
ΕΦΟΡΟΣ**

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 3

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΟ

ΑΘΗΝΑ

ΔΕΛΤΙΟ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ-ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1996

ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΜΝΗΜΕΣ ΤΗΣ ΣΥΡΟΥ

ΤΑ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ομιλία του κ. Στ. ΒΑΦΙΑ

ΣΕ ΟΛΟΥΣ είναι γνωστό ότι, η Φιλανθρωπία για την Ερμούπολη αποτελεί, πατροπαράδοτη παράδοση. Από πολύ νωρίς, άρχισαν να ιδρύνονται και να αναπτύσσονται διάφορα φιλανθρωπικά ιδρυματα, τα οποία συμβάδισαν με την ανάπτυξη και την πρόσθιο της πόλεως. Για τα ιδρύματα αυτά, έκαμε τελευταία, συγκεκριμένα στις 11 Οκτωβρίου, μια ομιλία, στο ξενοδοχείο Ερμής της Ερμουπόλεως, οργανωθείσα από τον Ροταριανό Όμιλο Σύρου, το μέλος αυτού και παλαιό μέλος του Συνδέσμου μας κ. Στάυρος Βαφίας, παλήσης Δημαρχος, επί σειρά ετών, Ερμουπόλεως. Την ομιλία αυτή, η οποία παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον, διοτι κατ' αυτήν εξιστορήθηκε η φιλανθρωπική δραστηριότητα των Ερμουπολίτων, καθ' όλη τη διαδρομή της ιστορίας 175 ετών της ζωής της γενέτειρας μας την οποίαν είμεθα βέβαιοι ότι όλα τα μέλη του Συνδέσμου μας θα θέλουν να μάθουν, θα δημοσιεύσωμε σε συνέχειες, αρχίζοντας από σήμερα. Θεωρούμε υποχρέωσή μας από τη στήλη αυτή, να ευχαριστήσωμε τον αγαπητό κ. Σταύρο Βαφία, που είχε την καλοσύνη, όταν του ζητήσαμε να μας δώσει το κείμενο αυτής της ομιλίας του για να το δημοσιεύσωμε στο δελτίο μας, με πολύ ευχαρίστηση, μας το έστειλε.

Ευχαριστώ θερμά όλους τους εκλεκτούς προσκεκλημένους που τιμούν την αποψινή συνεστίαση του Ομίλου μας και κατ' επέκταση την ομιλία μου.

Το θέμα, που θα προσπαθήσω να αναπτύξω, με όστι συντομία επιβάλλει ο περιωρισμένος χρόνος μας Ροταριανής συνεστιάσεως, είναι «περί της φιλανθρωπίας της Ερμούπολης» με ιδιαίτερη μνεία για την άσκηση της από μιά συγκεκριμένη οικογένεια, την οικογένεια Βαρδάκα και από ένα συγκεκριμένο φορέα της φιλανθρωπίας, το ιστορικό Βαρδάκειο και Πρώιο νοσοκομείο της πόλεως μας.

Το θέμα είναι συνδεδεμένο με την ιστορία της Ερμουπόλεως και άπτεται ευθέως των ιδεώδων που υποκίνησαν την σύσταση της Παγκόσμιας Οργάνωσης του Ρόταρυ, με την παραπτήση ότι το ιδεώδες της φιλανθρωπίας, της ευποίας και της αγάπης προς το πλησίον, το οποίον καλλιεργεί το Ρόταρυ, αναπτύχθηκε στην Ερμούπολη εκατό περίπου χρόνια πριν αναπτυχθεί στο Ρόταρυ, όπως επιγραμματικά ανέφερε προ ολίγου ο Πρόεδρος μας φίλτατος Αντώνης, τον οποίο ευχαριστώ από καρδίας, για τα τόσο κολακευτικά και τιμητικά λόγια που είντε για το άτομό μου, λόγια με δόση ίσως υπερβολής, τα οποία αντιλαμβάνονται ότι πηγάδουν από την πλούσια και ευαίσθητη καρδιά του, από δεσμούς μιάς πεντηκονταετίας με την οικογένειά του και αγώνες για τα τοπικά ζητήματα, αρχικά με τον αείμνηστο πατέρα του Νικόλαο Κουμιαριανό και κατόπιν με τον ίδιο και τον αδελφό του Μίμη, στο Δημοτικό Συμβούλιο.

Άς μου επιτραπεί όμως να προχωρήσω στην ανάπτυξη του θέματος μου:

Σύγχρονη με την εγκατάσταση στην έρημη παραλία της Σύρου των πρώτων προσφύγων που έγιναν κατόπιν οι οικισταί της Ερμουπόλεως, υπήρξε η ανάγκη της ασκήσεως κοινωνικής πρόνοιας. Οι τραγικοί πρόσφυγες του 1821 - 1822 και μετά, παράλληλα με τη φροντίδα της στεγάσεώς τους σε πρόχειρες καλύβες και με τα τεράστια προβλήματα κάθε είδους που αντιμετώπιζαν, είχαν να ασχοληθούν και με τις βαρειές αρρώστιες, κυρίως τις μεταδοτικές, που μάστιζαν είτε μέση των οικογενειών τους ή άλλους συγνανθρώπους που ή κοινή μοίρα τους έφερε στον ίδιο χώρο καταφυγής. Μαζί με τους υγιείς, υπήρχαν και βαρειά ασθενείς από λέπτρα που έπρεπε να απομονωθούν και να στεγασθούν επειγόντως, σε κάποιο ξεχωριστό στέγαστρο, γιατί τη λέπτρα, της άλλως καλούμενη λώβα, την έβλεπαν, και ευλόγως, με φρίκη ως φοβερή και αθεράπευτη αρρώστεια, όχι μόνο πιο πρόσφυγες αλλά και οι αυτόχθονες Σύριανοι, οι οποίοι, ίσως «πτηνάναγκη φιλοτιμών ποιοιύμενοι», παραχώρησαν γι' αυτό το σκοπό ένα στάβλο, στον οποίο βρήκαν καταφύγιο όσοι έπασχαν από λώβα. Το υποτυπώδες αυτό κτίσμα, χρησιμοποιήθηκε αργότερα και για τους πάσχοντες από πανώλη. Η τοποθεσία του πρόχειρου, αυτού, ας πούμε, νοσοκομείου, έμεινε με την ονομασία ΛΑΖΑΡΕΤΤΑ, όπου μέχρι προ ολίγων ετών εσώζοντο τάφοι ίσων πεθαίνων από πανώλη ή ευλογά - Λαζαρέττα» είχε επικρατήσει να ονομάζονται άσυλα - νοσοκομεία όπου νοσηλεύονταν οι λεπτροί. Πήραν την ονομασία τους από νοσοκομεία της Παλαιστίνης, τα οποία είχαν «προστάτη» το τάγμα του αγίου Λαζάρου, που είχε, από αιώνων, επιδοθεί στην ανακούφιση των λεπτρών.

Εκτός από την λέπτρα, που πολλοί από τους πρόσφυγες έφερναν από τις πατρίδες τους και κυρίως από τη Χίο, όπου, με τη σφαγή 30.000 κατοίκων της από τους Τούρκους και τον εξανδραποδισμό άλλων 40.000, αναπτύχθηκε η φρικαλέα αυτή αρρώστεια, όπως αναπτύχθηκε και άλλη, ανάλογη σε φρικαλέότητα, αρρώστεια, η πανώλης (πανούκλα) της οποίας τα θύματα επίσης απομονώνονταν στην αρχή στο στάβλο - νοσοκομείο που προανέφερα. Σ' αυτό το άσυλο έδρασε αρχικά η ιδωτική φιλαλλητή, την οποία με αυταπάροντη και ενθουσιασμό άσκησαν οι ιδιώτες, στην αρχή, ανοργάνωτα και συν τω χρόνω καθ' οιάδες, καθώς η κοινωνία άρχιζε να οργανώνεται. Έτσι ολοκληρώθηκε και το άσυλο εκείνο, το οποίο σιγά - σιγά συμπληρώνονταν σε κτίσματα και αργότερα χρησιμοποιήθηκε και σαν ορφανοτροφείο και κατόπιν σαν πυριτιδαποθήκη. Βρίσκεται - τα ερείπια του - ψηλά στο βουνό της περιοχής Λαζαρέττα. Δεν πρέπει να συγχέεται με το Λοιμοκαθαρτήριο, και το όλο συγκρότημα του παλαιού ασύλου φρενοβλαβών και τις φυλακές, που λεγεται ότι θα εγκατασταθεί, σε δεύτερη φάση του Καζίνο.

Μεταξύ των πρώτων οικιστών της Ερμουπόλεως, συγκαταλέγονταν και πολλοί που είχαν κατορθώσει να περισώσουν μέρος της περιουσίας τους σε χρυσάφι, και με το κύρος τους και τη φήμη τους σε ξένες, φιλικές χώρες μπόρεσαν να συνεχίσουν στη νέα τους πατρίδα τις επαγγελματικές τους δραστηριότητες και να δημιουργήσουν το φαινόμενο της Ερμουπόλεως, που αποτελεί μοναδική περίπτωση οικονομικής ακμής κατά τον παρελθόντα αιώνα, της οποίας τα κατάλοιπα, παρά την πάροδο των δεκαετιών, εξακολουθούν να αποτελούν «μαρτυρίες» ανεξηπληρώσιμες.

Αυτοί, μαζί με άλλους ομογενείς που είχαν επιτύχει σε διάφορες ξένες χώρες και ήλθαν και εγκαταστάθηκαν στην Ερμούπολη, αποτέλεσαν την άρχουσα τάξη και ανέλαβαν την διοίκηση της πόλεως, την οποία οδήγησαν στην πάροδο και στην οικονομική και πνευματική ανάπτυξη, αρχικά με την Δημογεροντία και, μετά την ίδρυση του 1834, με τον Δήμο Ερμουπόλεως.

Αλλά με την σημερινή ομιλία μου, δεν πρόκειται να ασχοληθώ με την ιστορία της Ερμουπόλεως γενικώτερα. Σκοπός μου είναι να εντοπίσω την ιστορική μου αναδρομή στον τομέα της φιλανθρωπίας, της αλληλεγγύης και οτι, γενικά εννοούμε με την έννοια πρόνοια.

Θα επιπλέλει λοιπόν, εις το θέμα της περιθάλψεως των ασθενών, που εγίνετο στους στάβλους των Λαζαρέττων, οι οποίοι επισκευαστήκαν βιαστικά και αποτέλεσαν με τη κτηριακή συμπλήρωσή τους, ένα υποτυπώδες «νοσοκομείο», στο οποίο προσετέθησαν πρόσχειρα παραπήγματα και σκηνές και αποτέλεσαν ένα σύνολο που κάθε άλλο έδιναν, παρά την εικόνα νοσοκομείου. Το συγκρότημα αυτό αργότερα μετατράπηκε σε πυριτιδαποθήκη, αφού προηγουμένως χρησιμοποιήθηκε και σαν ορφανοτροφείο όπως θα δούμε παρακάτω. Βεβαίως ο χώρος δεν επαρκούσε για την περιθάλψη περισσοτέρων από λίγες δεκάδες ασθενών. Έται μέσα στα δύο επόμενα χρόνια άρχισαν να περιθάλπονται ασθενείς και στα κελιά του ναού της Μεταμορφώσεως που οικοδομείτο τότε. Να σημειωθεί ότι εκτός των ντόπιων ασθενών στην ήρχοντο για περιθάλψη και τραυματία από τα πλοία που έδιναν τον κατά θάλασσα αγώνα της απελευθέρωσής τους. Γ' αυτό, μέσα στην πρώτη πενταετία από την έναρξη του οικισμού της Ερμουπόλεως, οι οικισταί της άρχισαν να κτίζουν το νοσοκομείο, το οποίο εγκαταστάθηκε στο χώρο που είναι σήμερα το ξενοδοχείο «Ευρώπη», παραπλέυρως του ναού Κοιμήσεως, με συνεισφορές των εμπόρων και με την επιβολή το 1825 προσθέτου δασμού στα εισαγόμενα εμπορεύματα, βάσει διαταγής του Εκτελεστικού Σώματος της Προσωρινής Διοικήσεως της Ελλάδος.

Τον θεμέλιο λίθο έθεσε ο Γ. Μηλιώνης, καταγόμενος από τη Ρόδο, ο οποίος κρίθηκε ότι προσέφερε τα περισσότερα για την ανέγερση του νοσοκομείου. Εκτός της διαθέσεως της περιουσίας του, διέθετε με υπερβάλλοντα ζήλο και αφιλοκέρδεια τις προσωπικές του υπηρεσίες ως διευθυντής της ανεγέρσεως του νοσοκομείου, έχων τη γενική εποπτεία των οικοδομικών εργασιών αλλά και τον συντονισμό των ενεργειών προς εξεύρεση χρημάτων. Με την αποπεράτωση της ανεγέρσεως του οικοδομήματος, το 1826, πέθανε δυστυχώς. Οι Ερμουπολίτες τον έθαψαν, τιμητικά στην κεντρική είσοδο του νοσοκομείου και επί του τάφου του ετοπισθήσαν μαρμάρινη πλάκα με το ιστορικό της δράσεως του για την ίδρυση του νοσοκομείου, που αποφεύγων να αναφέρω περιεχόμενο της προς εξοικονόμηση χρόνου.

Το νοσοκομείο της Ερμουπόλεως υπήρξε το πρώτο αξιόλογο, οργανωμένο φιλανθρωπικό ίδρυμα συντονισμένης ιδιωτικής πρωτοβουλίας σ' ολόκληρη την Ελλάδα. Ήταν πλαισιωμένο με επιστήμονες γιατρούς, παθολόγους, χειρουργούς, εφοδιασμένο με τα απαραίτητα ιατρικά εργαλεία και μέσα, με φαρμακείο κ.λ.π. Σ' αυτό προστήρχοντο ασθενείς και από άλλες περιοχές, ανάπτηροι και τραυματίες αγωνιστές της Ελευθερίας του Έθνους. Αποτέλεσε παράδειγμα προς μίμηση στον τομέα της αγαθοδεργίας. Και πρώτα απ' όλα, το ίδιο το νοσοκομείο ανέλαβε συστηματικά, εκτός από την περιθάλψη των ασθενών και την προστασία των εκθέτων βρεφών.

Αλλά περισσότερα για το νοσοκομείο θα πω παρακάτω, όταν ασχοληθώ με τους μεγάλους ευεργέτες του, τον Σταμάτιο Κ. Πρώιο και τον Ιωάννη Κ. Βαρδάκα.

(Συνέχεια στο επόμενο φύλλο)

Απόσπασμα από την ομιλία της Κας Βιργινίας Κατσιμαντή στα πλαίσια του εορτασμού της Ναυτικής εβδομάδας 1996 στην Αζόλιμνο της Σύρου.

Μια γιορτή μνήμης, που τιμά και αγκαλιάζει την προσφορά του ναυτικού κόσμου και προσκαλεί όλους να θυμηθούν τη θάλασσα και εκείνους που αγωνίζονται χέρι - χέρι, από τις επάλξεις του πολεμικού και του εμπορικού Ναυτικού.

Οι Έλληνες άλλοτε εκπαιδευτές και άλλοτε παρατηρητές του ναυτικού κόσμου γνωρίζουν τη σημασία της θάλασσας.

Εμείς σήμερα ένα αφιέρωμα μικρό θα κάνουμε στη θάλασσα και σε όλους όσους ταξίδευψαν και ταξίδευσαν πάνω της, από τη μια άκρη της γης ως την άλλη.

Θα αποτίσουμε ελάχιστο φόρο τιμής σ' εκείνους που χάθηκαν, που ναυάγησαν, που της αφερώθηκαν και θα στεύλουμε την ευχή μας για καλά ταξίδια και γαλήνιες θάλασσες σ' όσους ταύτισαν τη ζωή τους με το απέραντο γαλάζιο της.

Θάλασσα λοιπόν, που με όποια διάθεση και αν την αναλύσει κανείς, όποιο ναυτικό ημερολόγιο ξεφυλίσει θα νοιώσει την αλμύρα της να του υγραίνει το πρόσωπο και ίσως κάπου βαθιά να ζηλέψει λίγο, αυτούς τους οικουμενικούς πολίτες, τους υπέρμαχους της ελληνικής γλώσσας στα λιμάνια του κόσμου, αυτούς που έκαναν σπίτι τους ένα πλοίο αλλά που πάντα γυρίζουν στην Ελλάδα για να φέρουν λίγη από τη μαγεία των περιπλανήσεων τους και πολλή από τη νοσταλγία της για το απέραντο πράσινο.

Μικρή πράσινη θάλασσα δεκατριών χρονών, που θάθε-

λα να σε υιοθετήσω. Η μικρή πράσινη θάλασσα του ποιητή του Αιγαίου, Οδυσσέα Ελύτη, είναι ένας έρωτας, ένα πάθος, μια συνουσία με την κρυμμένη ουσία του Ελληνικού κόσμου.

Σήμερα θυμόμαστε και χαιρετάμε την πολυκύμαντη ιστορία του πολεμικού ναυτικού μας, και την πολύτιμη συμβολή του, στους αγώνες του Εθνους. Χαιρετάμε την ετοιμότητά του στην διαφύλαξη ιερών και οσών.

Σήμερα δεν ξεχνάμε και την ψυχή των ακριτών, των απομονωμένων και αφανών Ελλήνων φαροφυλάκων, αυτών των ερημιτών της θάλασσας που συνέδεσαν τη ζωή τους με τη μοναξιά, και μαζί μ' αυτούς αποτίσμε φόρο τιμής στον Συριανό Στυλιανό Λυκούδη, τον άνθρωπο που συνέδεσε το όνομά του με την ανάπτυξη του Ελληνικού φαρικού δικτύου.

Θάλασσα λοιπόν η μεγάλη πλωτή πατρίδα του Ελληνα, το λίκνο των μύθων του, η μήτρα του πολιτισμού του, τα ξύλινα τείχη του. Πάνω της πάτησε, ανδρώθηκε, άνθισε. Πέρασε από τα 40 κύματα και ταυτίστηκε με τον αρχετυπικό του ήρωα, τον Οδυσσέα, τον βοήθησε στην ανακάλυψη του στίγματος του χαμένου εαυτού του, λειτούργησε ως κάτοπτρο της αθανασίας και αυτογνωσίας του. Θάλασσα που γιορτάζεις, που γοητεύεις, που παραπλανείς, που παρασύρεις, που πενθείς, που σαγηνεύεις, που μαγεύεις, πλεύσαμε για λίγο, πάνω σου με καράβι χτισμένο, όχι με ξύλο, αλλά με λέξεις, και παλι δεν γιορτάσαμε!!

ΑΝΤΙ ΓΙΑ ΤΣΑΪ ΤΙ;

Μια από τις καθιερωμένες εκδηλώσεις του Συνδέσμου μας, ήταν και το «τέλιον πινάκλη» όπως το έλεγαν παλιά, που γινόταν κάθε χρόνο, τέλος Νοεμβρίου με αρχές Δεκεμβρίου. Εκεί πήγαιναν οι κυρίες των περασμένων δεκαετιών, διασκέδαζαν με τον τρόπο της εποχής εκείνης και εξασφάλιζαν κάποια έσοδα που ο Σύνδεσμος διέθετε για το φιλανθρωπικό του έργο κατά τις γιορτές των Χριστουγέννων και του Νέου Έτους.

Τα χρόνια όμως πέρασαν, οι νέες κοινωνικές συνθήκες που δημιουργήθηκαν, άλλαξαν τις συνήθειες των ανθρώπων και η εκδήλωση αυτή άρχισε να φθίνει.

Τα τελευταία χρόνια ονομάσθηκε «τσάϊ με μουσική» και έγιναν προσπάθειες να διατηρηθεί με μιά πιο σύγχρονη μορφή.

Οι προσπάθειες αυτές δεν είχαν επιτυχία.

Ψάχνουμε να βρούμε μια εκδήλωση που να τραβάει τον κόσμο μας, για να αντικαταστήσουμε μ' αυτήν το μουσικακό πιά «τσάϊ». Αναζητούμε μια ευχάριστη αντάμωση των Συριανών του Λεκανοπεδίου, αυτή την εποχή, στο κατώφλι του χειμώνα, πριν από τις γιορτές, μετά από αρκετούς μήνες και την καλοκαιριάτικη διασπορά.

Εφέτος δοκιμάζουμε έναν άλλο τρόπο συνάντησης. Θα δούμε πως θα πάει, πως θα τον δεχθεί ο κόσμος μας και μέχρι του χρόνου θα έχουμε τον καιρό να σκεφθούμε και να ανταλλάξουμε απόψεις, για τι θα πρέπει να καθιερωθεί.

ΕΚΔΟΤΗΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΣΥΡΙΑΝΩΝ

Καποδιστρίου 42 – 104 32 ΑΘΗΝΑ.

Τηλέφωνο: 52 37 277

Υπεύθυνοι έκδοσης:

Λ. ΒΑΡΘΑΛΙΤΗΣ τηλ. 2010297

Γ. ΒΡΑΧΩΡΙΤΗΣ τηλ. 9414182

Ηλεκτρονική Σελιδοποίηση

Ατελίε Γραφικών Τεχνών "ΚΥΤΤΑΡΟ"

Τζώρτζ 10 Αθήνα Τηλ: 38.41.823 Fax: 38.09.370

Τι Θυμάμαι από τη Σύρα

Θυμάμαι της Ερμούπολης
τη θρυλική πλατεία
σημάδι ιερό:
θυμάμαι τους συμμαθητές
με τα θερμά αστειά
να κάνουν βότες πίσω, μπρος
εκείνο τον καιρό!

Να κατεβαίνουν πρόσχαροι
με του «Μιαούλη» την ευχή
γραμμή για το λιμάνι
του βαπτοριού το σφύριγμα
ν' ανέβει φλόγες στην καρδιά
να φτάσεις μάνι-μάνι

Οι νιοί να δίνουν ραντεβού

με παιδική αφέλεια
στα βράχια, στο νησάκι
και σαν αργούσε να φανεί
τ' άστρο που βγαίνει την αυγή
ένα τσιγάρο γιάτρευε
του πόσου το φαρμάκι!

Σύρα διαμάντι λαμπτέρο
του Αιγαίου το στολίδι
με συγκινείς κάθε φορά
κοντά σου σαν βρεθώ
γιατί μου φέρνεις στο μυαλό
της νειότης μου το ποιό τρελλό
και ξέφρενο παιχνίδι
της σχολικής μου εποχής
χρυσό μου δαχτυλίδι.
Α.Γ. ΤΡΟΥΛΟΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΗ

Με ιδιαίτερη χαρά διαπιστώσαμε ότι, κατά το τρέχον έτος 1996, ενεργάφησαν περί τα 45 νέα μέλη στη μεγάλη οικογένεια του ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΣΥΡΙΑΝΩΝ. Τα καλοσορίζουμε με πολύ πατριωτική και αδελφική αγάπη και ευχόμεθα και παρακαλούμε να συμμετέχουν στις εκδηλώσεις μας είτε είναι αυτές ψυχαγωγικές είτε πνευματικές είτε καταστατικές. Το Δ.Σ. θελεί τα μελη μας να έχουν γνώμη, να έχουν προτάσεις, με μία λέξη να είναι ενεργά μέλη. Και κάτι ακόμη! ΕΙΣΑΙ ΜΕΛΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΣΥΡΙΑΝΩΝ. Βάλε για στόχο σου να εγγράψεις μέσα στο 1997 τρία ακόμη μέλη.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Με πολύ θλίψη πληροφορηθήκαμε το θάνατο των αγαπητών μελών του συνδέσμου μας ΚΩΝ/ΝΟΥ ΕΥΘΥΜΙΑΔΗ, ΣΠΥΡΟΥ ΚΕΛΕΡΗ, ΠΟΛΥ ΡΙΤΣΟΥ ΚΑΙ ΑΝΝΑΣ ΚΟΥΦΑΡΙΔΟΥ. Ας είναι αιώνια η μνήμη τους.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ

Σύμφωνα με το άρθρο 16 παρ. 1 του Καταστατικού μας και την από 19-11-96 απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, καλούνται τα τακτικά μέλη του Συνδέσμου Συριανών σε Επίσημη πρώτη τακτική Γενική Συνέλευση την 12η Ιανουαρίου 1997 ημέρα Κυριακή και ώρα 11 π.μ. στα γραφεία του Συνδέσμου Καποδιστρίου 42 Αθήνα, με θέματα:

- 1) Υποβολή και Έγκριση Οικονομικού και Διοικητικού απολογισμού έτους 1996 και Έκθεση της Εξελεγκτικής Επιτροπής.
- 2) Απαλλαγή του Διοικητικού Συμβουλίου πάστης ευθύνης.
- 3) Έγκριση Προϋπολογισμού έτους 1997.

Σε περίπτωση μη απαρτίας, η Γεν. Συνέλευση θα επανα-

ληφθεί την 19η ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ στον ίδιο τόπο και χρόνο με τα ίδια θέματα.

Αθήνα 10 Δεκεμβρίου 1996

Ο Πρόεδρος
ΚΩΝΣΤ. ΚΑΜΠΑΝΗΣ

Ο Γεν. Γραμματέας
ΑΝΔΡ. Γ. ΠΑΣΣΑΣ

ΣΗΜ. Μετά το τέλος της Συνέλευσης θα γίνει το κόψιμο της πίττας.

Θυμίζουμε ότι στη Γενική μας Συνέλευση του ερχόμενου Ιανουαρίου θα γίνει και η κλήρωση των δύο πινάκων του συμπατριώτη μας ζωγράφου Μιχάλη Μακρουλάκη που έχει προσφέρει στο Σύνδεσμο.

Δωρεές υπέρ των σκοπών του Συνδέσμου

Η Κα Ελένη Βενιέρη εις μνήμη του συζύγου της Κύριλλου	50.000
Ο κ. Παναγιώτης Λ. Βοκοτόπουλος εις μνήμη	
Α. Δρακάκη	25.000
Η Κα Ρένα Βαρβαρήγου εις μνήμη του πατρός και αδελφού της.....	20.000
Η Κα Υπατία Μαράτου εις Μνήμη Δέσποινα Κορρέ	10.000
Η Κα Φωτεινή Λούβη εις Μνήμη Δέσποινα Κορρέ .	10.000
Ο κ. Ιωάννης Παπαδάκης	10.000
Ο κ. Ευάγγελος Λυκούρης.....	5.000
Ο κ. Φερδινάνδος Ρήγος (Σύρο)	4.000
Ο κ. Κυριάκος Φλυτζάνης	2.500

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Τον κ. Βασίλειο και την κα Δανάη Σαλαπάτα, μέλη του Συνδέσμου μας, ευχαριστούμε θερμότατα για την μεγάλη προσφορά τους στο Σύνδεσμο μας, της δωρεάς ενός πιάνου στη μνήμη των γονέων τους Σταύρου και Ματούλας Σαλαπάτα που και αυτοί υπήρξαν επί πολλά χρόνια μέλη μας.

Ιδιαίτερες ευχαριστίες απευθύνουμε και στον κ. Αντώνη Ιωάννου που επέδειξε μεγάλο ενδιαφέρον για την πραγματοποίηση αυτής της δωρεάς από τα ανωτέρω ανήψια του, και ευχόμεθα η ευγενής αυτή πράξη να εύρει μιμητές.

Ο Σύνδεσμός μας λειτουργεί σήμερα με καταστατικό το οποίο θεσπίσθηκε με την από 6/11/1972 Γενική Συνέλευση των μελών του. Το σημερινό Διοικητικό Συμβούλιο, έκρινε ότι είναι αναγκή να αναθεωρηθούν κάποια άρθρα του, γιατί στα 24 χρόνια που πέρασαν από τότε, έχουν αλλάξει πάρα πολλά στη ζωή μας και ο Σύνδεσμός μας πρέπει να προσαρμόσει τη λειτουργία και τη δράση του στα σημειρνά δεδομένα.

Για το λόγο αυτό με την από 21/6/95 απόφασή του συνέστησε πενταμελή επιτροπή, της οποίας τα τρία μέλη είναι νομικοί, για την επεξεργασία των καταστατικών διατάξεων που θα πρέπει να τροποποιηθούν. Η επιτροπή αυτή έχει πραγματοποιήσει αρκετές συνεδριάσεις και τώρα βρίσκεται προς το τέλος των εργασιών της.

Περισσότερες λεπτομέρειες στο επόμενο δελτίο μας.

Ο περικαλλής και μεγαλόπρεπος ναός του πολιούχου του νησιού μας Αγίου Νικολάου. Αφιέρωμα στη μνήμη του που γιορτάζουμε στις 6 του Δεκέμβρη.